

[Kaj Poulsen]

forhandle i en studiekreds om deres egne arbejds- og lønforhold, før de overhovedet, som hr. Nauwerby sagde forleden dag, har fremsat deres krav til en overenskomst? Det er feudalisme, så det fløjter.

Ole Henriksen (SF):

Jeg husker, da hr. Glistrup for et års tid siden skulle op og karakterisere et forslag og indledte med at sige, at når de gamle grækere havde siddet i ugevis og set på tragedier, trængte de til at få en komedie, så de kunne få grin ud. Det er en af de karakteristiske, som måske passede meget godt, set ud fra hr. Glistrups synspunkt. Jeg synes, at ordførerne her har været meget venlige over for forslaget og ikke brugt den slags karakteristiske, når, forstår jeg, alvorligt fremsatte forslag bliver behandlet her, men de må selvfølgelig sige deres oprigtige mening om, hvorvidt de ønsker at gå ind for dette forslag. Men jeg må sige til hr. Glistrup, at hans bemærkning om denne tøjlesløse liberalisme, som SF beklender sig til, nu altså er lidt en sammenblanding med det, vi lægger i nogle frihedsbegreber, og det behøver ikke at være det samme som den liberalisme, hr. Glistrup måske tænker på. Disse frihedsbegreber omfatter for os både organisationsfrihed og frihed til forhandlinger, og den terminologi har ikke noget at gøre med den, som hr. Glistrup anvender om liberalisme, som efter min opfattelse mere hører hjemme på det handelsmæssige område. Selv om man nok kunne karakterisere overenskomstforhandlinger som handel med arbejdskraft og værdien af arbejdskraft, er det altså et spørgsmål om frihed for os. Det er en af de udmærkede socialistiske modeller, der findes, at man holder disse frihedsbegreber i hævd, ikke fordi det er godt og gammelt og prøvet, men fordi det simpelt hen er en vigtig forudsætning for, at samfundet kan bestå også med et demokrati og en frihed, som vi mener det er absolut nødvendigt også for organisationerne at have i et samfund.

Poulsgaard (FP):

Man kan altså simpelt hen blive så rasende, når man tænker på, hvad dette land har brugt og stadig bruger af skolepenge, og folk så har fattet så forfærdelig lidt, som hr. Kaj Poulsen har fattet – arbejdsministeren har jeg

opgivet for længst – for hvad er det, hr. Kaj Poulsen snakker om? Ja, vor tids herremænd glemte hr. Kaj Poulsen. Skal hele det danske samfund have det godt, må vi til at finde ud af, hvordan kagen skal skæres, hvordan den skal fordeles.

Det var da klart, det ville ramme nogle af hr. Kaj Poulsens partifæller, når sådan et udvalg blev nedsat, det er da ikke sikkert, at man f. eks. ville give ham dér Robert Jacobsen, som nu skærer noget ud med sin svejseflamme, 230.000 kr. i professorgage. Det er muligt, at vi ville begynde at se på den slags ting. Derfor er det jo ikke et spørgsmål om, hvilke organisationer der er med, og hvilke organisationer der ikke er med. Det er et spørgsmål om, at folketinget tilrettelægger den politik, der skal føres. Jeg tror, at selv arbejdsministeren er enig i, at det skal være sådan, selv om man selvfølgelig gerne vil sende folketinget hjem, så man kan sidde og hygge sig i ministeriet; det ved jeg godt man gerne vil, for det har man jo så travlt med at gøre.

Men hvad er det, der sker nu? Hvad har vi gjort? Hvorfor er folk utilfredse? Hvad har vi gjort? Ja, nu forbereder regeringen jo igen, at momsens skal stige, skatterne skal have en tand og den slags ting. Det er jo det, vi skal forhindre ved nu i stedet for alle sammen at tage på sommerferie at sætte os ned og snakke om tingene. Det er ufatteligt, at man ikke kan fatte det. Men som sagt, jeg har opgivet ministeren.

Og så er der den trætte venstremænd, hr. Svend Erik Hovmand. Ja men hvad er det, vi fra mit parti har sagt nu i fem år? Hvad er det, vi – beklageligvis – får ret i gang efter gang? Hvad er det, hr. Svend Erik Hovmands partis politiske ordfører, hr. Ellemann-Jensen, er fremme med nu? Det er, at vi skal til at betale lidt for at låne på bibliotekerne. Det er sådanne tanker, hr. Ellemann-Jensen er fremme med. Ja men vi kunne have undgået alle disse fortvivlede situationer, bare man havde hørt efter og ikke havde været så trætte, men havde gidet diskutere med fremskridtsbevægelsen i stedet for bare at sige, de ikke er rigtig kloge, de er asociale, og hvad ved jeg. Man har fået nogle ministertaburetter at sætte sig på, men dermed er ikke sagt, at man også har fået visdommen til at udfylde de ministertaburetter.